

VALMIERAS KIMIĶIS

VALMIERAS STIKLA SKIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KŌMJAUNATNES KOMITEJAS IZDEVUMS

Aviēz iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

ČETURDĪEN,
1988. gada 4. decembrī

Nr. 49 (367)
Cena 1 kap.

Ugunsdrošībai — lielāku vērību

Ka esat apmierināti ar ugunsdrošības stāvokli rūpnīcā? — ar šādu jautājumu mūsu korespondents griežas pie profesionālo ugunsdzēsēju komandas priekšnieka ANDRA GULBJA.

— Jāteic, ka pēdējā laikā daudz paveikts, lai uzlabotu ugunsdrošības stāvokli cehos un teritorijā, lai pastiprinātu profilaktisko darbu. Tomēr darāmā vēl daudz. Piemēram, teritorijā ir pieblīvota ar dažādiem materiāliem, tehniku, ražo-

šanas atkritumiem, nav operatīvas plātibas starp cehām. Bet ugunsgrēka gadījumā tā ir ļoti nepieciešama. Nevaretu arī apgalvot, ka elektroinstalācija visur būtu ideāla stāvoklī.

Reizēm nākas konstatēt, ka netiek ievēroti viselementārākie ugunsdrošības noteikumi. Piemēram, atsevišķos cehos apkures elementus izmanto drēbju un apavu žāvēšanai, kas ir kategoriski aizliegts. Tas pats jāteic par smēķēšanu. Katrā cehā un iecirknī ir speciāli ierādītas vietas smēķēšanai. Taču nereti redzam, ka strādnieki, diemžēl, arī daudzās sievietes smēķē tur, kur viņiem patīk, arī cehos pie stieļiem vai elektrokrāsnīm, citās darba vietās. Bet maigu priekšnieki, meistāri un citi viedēji pos-

ma vadītāji mierīgi noraugās uz minētajiem pārkāpumiem. Sevišķi tie grībētos pārmest nepārtrauktas stikla šķiedras ražošanas cehā ļaudīm.

Ugunsdzēsības inventārs pamatā ir kārtība, arī par uzskates līdzekļu trūkumu sudzēties nevar.

Un, lūk, vēl par vienu problēmu. Rūpnīcā ir ap 300 brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrības biedru. Taču viņu aktivitāte varētu būt lielāka. Ir gadījumi, kad brīvprātīgie ugunsdzēsēji neierodas uz dežūram, sanāksmēm. Sevišķi neapmierina tas fakts, ka viņi ļoti maz piedalās profilaktisko pasākumu veikšanā savos cehos un kopumā pa rūpnīcu. Brīvprātīgo ugunsdzēsēju jākūst daudz rostīgākiem un darbīgākiem.

AR NEIZSMELĀMU OPTIMISMU

Tas notika tajos gados, kad mōdē nāca «lielā» ķīmija. Tās vilnājumam padevās arī LIDIJA PURITE (attēlā) no skaistās Kurzemes pilsētiņas Aizputes. Lidija — nepārtrauktas stikla šķiedras ražošanas ceha operatore ir mūsu 36. profesionāli tehniskās vidusskolas otrā izlaiduma absolvente. Nākošajā gadā viņai aprites divdesmit darba gadi cehā!

Kas gan viss nav bijis šajos gados: operatore, komjaunatnes ceha organizācijas sekretāre, ceha socialistiskās sacensības inženieres pienākumi...

Tagad bērni ir paaugušies. Signe jau mācās sestajā klase, delēns Maksis šoruden pirmo reizi sāka viņnāt skolas durvis. Lidija atgriežas pie elektrokrāsnīm, atkal ir operatore, apkalpo četras krāsnis — virstipa zonu. Darbs veicas. Laiku prasa arī sabiedriskie pienākumi — Lidija ir maiņas komitejas locekle, aktīva ceha arodkomitejas locekle, ievēlīga darbaudzinātāja.

Lidijai ir tāda laba kolektīvisma izjūta. Viņa nevar stāvēt malā, bet tikai pasīva novērotāja. Viņai ļoti palīdz kurzemnieces izdarīgums, pamatīgums darba, zemes mīlestība. Nekurnēt, bet darīt. Un visu padarīt ļoti. Arī majas, kur pienākumu gana. Brīnums, ka reizēm pieci nesaliecas!

Agraļos vasaras ritos, kad zālē vel rasa, Lidija rokās ņem izkapti. Zviks! Zviks! Aiz muguras paliek zāles vāls. Basās kājas piesartušas rita rasā. Zeme ir piemī, jākopj, tikai tad tā atbīdēs ar savu dāsnumu. Tāpat ir ar jebkuru darbu un cilvēkiem.

Paklusa, ar neizsīkstošu optimismu, Lidija iet pretim jaunai dar-

ba djenai, apstieidzot laiku, ražo-
jot teicamas kvalitātes produkciju.
Katra aizvadītā diena ir maza uz-
vara pār sevi pašu.

ANITA MARTINSONE,
elektrokrāšņu nodalās pietkās
maiņas priekšiece

Autores foto

Istenojot skolu reformu

Lai attaisnojās mūsu cerības

Radīt apstākļus jaunās paaudzes ražošanas apmācībai ir profesionālās orientācijas darba svarīgs virziens rūpnīcā.

Vairāk nekā 150 Valmieras 4. vidusskolas audzēkņu šajā mācību gadā rūpnīcā apgūst sabiedriski derīgā darba iemaņas. Speciāli izveidota komisija pārbaudīja darba vietas cehos, iecirkņos, kur tiek organizēta darba apmācība. Sastādīts akts par apsekošanas rezultātiem. To cehu, iecirkņu un strādnieku profesiju saraksts, kur var organizēt un pielietot skolēnu darbu, saskāpots ar ķīmiskās un naftas ķīmiskās rūpniecības strādnieku arodbiedrības Latvijas republikāniskās komitejas galveno tehniisko inspektoru. Tātad, cieņamie vecāki, lai jūs neapmulsina un neuztrauc jūsu bērnu uzturēšanās rūpnīcā dienās, kas speciāli noteiktas ražošanas praksei. Bērni apgūst darbmācību vietas, kur tiek ievērotas visas sanitāri higiēniskās prasības, kur racionāli sadalīts gan darba, gan atpūtas laiks. Tas, protams, negatīvi neiespāido sekmiņu skolā un bērnu veselību, bet veicina viņu darba spēju paaugstināšanu.

Bērniem tiek piedāvāta plaša specialitāšu izvēle. Zemiem — autotīrēšanas, kontroles un mērīšanas aparātu un automatikas atslēdznieka, remontatīslēdznieka, galdnieka profesija; meitenēm — laboranta, bernudarza audzinātājas un citas profesijas.

Patlāban rūpnīcā organizētas 84 darba vietas, kur var apmācīt 162

skolēnus no 7. un 8. klasēm, 30 meitenes strādā dekoratīvo stikla audumu ražošanas cehā, komplektē un iesaiņo salvetes. Aušanas cehā 16 meitenes šuj marles maskas ceha strādniecem. Zēni piedalās rūpnīcas ziemas sporta bāzēs labiekārtošana.

Prakse liecina, ka tur, kur bērni piedalās kādas noteiktas produkcijas ražošanā, nodarbināti ar istu, visam rūpnīcas kolektīvam vajadzīgu darbu, viņi strādā ar interesi, tie nav sevišķu piezīmju par disciplīnu.

Uz rūpnīcu bērni atnāk viņiem izdevīgajās dienās. No labāko speciālistu un darba pirmrindnieku vidus viņiem piesaistīti darbaudzinātāji. Labi ar skolēniem strādā 19. ceha (prakses vadītājs Zigmunds Alhimfonoks), 12. ceha (vadītājs Imants Jerkins), 18. ceha (vadītāja Agra Holste), 4. ceha (vadītāja Ruta Petersona), 7. ceha (vadītāja Rasma Rozenbaha).

Jā darbs ļoti pārdomāts un prasmīgi organizēts, paaugstinās uzņēmuma strādnieku kadru jaunā papildinājuma sagatavošanas efektivitāti. Rodas cerība, ka ar laiku ražošanas sapēms profesionāli sagatavotus strādniekus, bet tas palīdzēs nostabilizēt ražošanas kolektīvus.

Jācer, ka daudziem no tiem skolēniem, kas pālāban apgūst rūpnīcas strādnieku profesijas, nākotnē uzņēmums kļūs par otrajam mājām. Daudz te atkarīgs no vecākiem, kuri strādā cehos, no tā, vai viņi spēš ieinteresēt, pastāstīt bērniem par savu profesiju, par labām iniciatīvam, par mūsu lielā darba kolektīva panākumiem.

JELENA FAČEVICA,
kadru sagatavošanas inženiere

Arodbiedrības dzīve

Jāsarkst vecākiem

Notikusi arodbiedrības rūpnīcas komitejas komisijas sadarbībai ar skolu un ģimeni kārtēja sēde.

Arī šoreiz nācās izskatīt lietas par rūpnīcā strādājošo bērniem. Šīs lietas atslutās no rajona iekšlietu daļas un skolām. Uz sēdi jau vairākkārt tikusi izsaukta Gaļina Kaļiņina, kuras dēls Sergejs mācās 4. vidusskolā; Līvija Saska, kuras dēls Jānis mācās Burtņieku internātskolā, un daudzi citi.

Sīs lietas, protams, ir nepieciešamas: zādžības, huligānisms, nesekmīga skola, visdāžādāko tablešu lietošana. Gadu no gada mes redzam vienas un tās pašas personas. Daži no bērniem tagad jau tiks notiesāti, citi — nosūtīti uz attiecīgām mācību iestādēm. Mums ir tā dēvētie pastāvīgie apmeklētāji, ar kuriem notiek neatlaidīgs un sistematisks audzināšanas darbs.

Cilvēku audzināt ir grūti. Audzināšana sākas ģimenē, nekās cits nav spējis to aizstāt. Seit notiek pirmās stundas, pirmās pārrunas, un tiek sniegtas pirmās atbīdes uz visdāžādākiem jautājumiem. Viss tas, pirmām kārtām, atstāj zināmu iespaidu uz bērna personību, viņa raksturu. Bet, ja tēvs vai, vēl sliktāk, māte ir dzerājs, tad bērns ar vēl neizveidojamos raksturu pierod pie šādam nenormālam parādībam mājās un ģimenē, redz iestību tādu, kāda tā ir viņa apkārtnē. Kur tad ir garantija, ka šādā ģimenē izaudzis cilvēks pats neies pa tādu pasu ceļu kā vecāki?

Visiem vecākiem vienmēr jādomā par saviem bērniem, jābūt ievērojam pret viņu vajadzībām, uzmanīgiem pret viņu interesēm, draugiem, nodarbošanos no mācībām brīvajā laikā. Bet jāskā ir pašiem ar sevi, jāprot dzīves grūtājā brīdī kritiski novērtēt savu uzvedību, savu personisko rīcību, intereses. Ar saviem bērniem vecākiem pirmām kārtām jāatrod kontakts. Ja to ļoti grībam panākt, ja centisimies saprast un palīdzēt, tad audzināšanas rezultāti būs saredzami. Tad nenāksies sarkt par savu dēlu vai meitu visāda veida sēdēs

OLGA IVANOVA,
komisijas priekšsedātāja

MĒS SPĒJAM DEGT, NE KVĒLOT

Tuvojas kārtējā ziemas sporta sezona. Un ar katru dienu arvien vairāk pārmaiņu redzams rūpnīcas sporta un atpūtas bāzes apkārtnē Baiļu kalnā. Sevišķi tas kalnu slēpošanas centrs. Sniegu gaida divas slaloma trases, bet vēl vairāk to gaida visi tie, kas piedalījušies šī centrmēcības un labiekārtošanas darbos.

Tagadējā ziemas sporta centra vietā vēl nesēnā pagātnē bija neapkopts uzkalns ar aizvēsturisku pacelāju un koka būdiņa, kur varēja paglābties no vēja.

Četros gados slaloma trase izmainījusies — pastiepusies uz augšu, kļuvusi plātāka. Uzcelta estakāde, bet zem tās trīsstāvu māja, kurā drīzumā jau tiks iekārtotas ģerbtuves sportistiem, sauna, trenru istaba, noliktava un citas telpas. Pieslēgta elektrība, slaloma trases ir apgaismotas, iekārtots izdevsvads slaloma trašu aplaistīšanai ar ūdeni (trases laista ar visās starptautiskajās sacensībās). Sākusi funkcionēt arī otra slaloma trase ar pacelāju — kalnu slēpotājiem iesācējiem...

Par Valmieras kalnu slēpošanas centru jau sāk runāt visā republikā. Pagājušajā gadā no Rīgas tika organizēts turisma maršruts līdz Baiļu kalnam.

Kopš septembra ik sestdienu un svētdienu Baiļu kalnā notiek talkas. To pastāvīgais dalībnieks un organizators ir sporta un atpūtas kompleksa vadītājs Valdis Vanags. Seit strādāt viņš sāka 1982. gadā. Un tagad var droši apgalvot, ka tieši viņam pienākas atzīnība par to, ka Valmierā mums ir savs labiekārtots kalnu slēpošanas centrs. Viņš ļoti mil ne tikai kalnu slēpošanu, bet arī turismu. Un tagad Baiļu kalnā pakājē top vēl viens objekts — savā veidā vienīgais republikā. Tiek celts trenāžieris kalnu turistu sagatavošanai uz ledus, tiek veidotas dažāda augstuma sienas, ko ziēmā pārkāis ar ledu. Trenāžiera celtniecībā piedalās arī turisti no Rīgas.

Attēlā: Valdis Vanags.
Anitas Martinsones foto

Valdis Vanags uzskata, ka šo bāzi varētu izveidot vēl ātrāk un labāk, ja visus šos četrus gadus nenāktos skrādīt pa pilsētas organizācijām un, vārda pilnā nozīmē, burtski izlūgties dažādus materiālus. Šajā laikā viņam nācies apgūt daudz dažādu strādnieku profesiju: zemes rāceja, mūrnieka, namdara, apmetēja, elektrika, galdnieka, metinātāja, sagādnieka... Darba un sporta mīlestība, lielais entuziasms un jaunība palīdz Valdim panākt daudz. Taču ar entuziasmu vien nepietiek. Grībētos ticēt, ka ar rūpnīcas administrācijas pienācīgu atbalstu Valdis Vanags un viņa palīgi drīzā laikā pārvērtīs Baiļu sporta bāzes apkārtni istā mūsu pilsētas sporta centrā.

Kalnu slēpošanas entuziastu grupa

AICINĀM PIEDALĪTES!

RIT, 5. DECEMBRĪ PL. 14. AUŠANAS CEĶA LEKCIJU
ZALĒ NOTIKS-DOSAĀF RŪPNĪCAS ORGANIZĀCIJAS PĀRSKATA KONFERENCE.

Rūpnieciskā arodkomiteja piedāvā ceļazīmes

Ceļazīmes uz sanatorijām
1987. gada 1. ceturksnī

KUNĢA SLIMĪBĀM

ESENTUKI — no 19. janvāra, 23. janvāra, 25. februāra un 7. marta;

MORSINA — no 6. marta;

ZELEZNOVODSKA — no 5. februāra;

«NEMUNAS» (Druskininki) — no 24. marta;

LIKANI — no 19. februāra;

ELPOŠANAS ORGĀNU SLIMĪBĀM

«BIRINI» — no 24. februāra;

«MISHOR» (Krimā) — no 12. janvāra;

«SIGULDA» — no 2. februāra;

KAULU, LOCĪTAVU UN NERVU SLIMĪBĀM

«JAUNKEMERI» — no 30. janvāra;

ZELENOGRADSKA — no 8. janvāra;

«DZIMTENE» — no 28. janvāra;

«LIEPĀJA» — no 25. februāra;

«BALDONE» — no 22. februāra;

«PIATIGORSKA» — no 3. marta;

«LATVIJA» — no 12. marta;

«SVEĻĻANA» — no 13. marta;

ADAS SLIMĪBĀM

«DZIMTENE» — no 15. februāra;

SIRDS UN ASINSVADU SLIMĪBĀM

«SAKTA» — no 9. janvāra;

«MAKSIJA» — no 28. janvāra;

«MAKSĪMA GORKIJA» — no 31. janvāra;

«LATVIJA» — no 28. februāra, 4. marta;

KISLOVODSKA — no 10. marta, 16. marta;

GINEKOLOĢISKAJĀM SLIMĪBĀM

«BALDONE» — no 13. janvāra.

Kas? Kad? Kur?

Rīt, 5. decembrī pl. 16 remontu un mehāniskā ceha sarkanajā stūrī notiks lekcija par starptautisko stāvokli (krievu valodā).

11. decembrī pl. 16 remontu un mehāniskā ceha sarkanajā stūrī notiks lekcija (krievu valodā) «Alkoholisms kā sociālā problēma». Lektors žurnālists Ints Heidemanis.

Ražošanas plāna izpilde novembrī

Ceha Nr.	Rādītājs	Plāns	Fakts	%
01	Sīkta lodītes (preču), t	435,0	467,3	107,4
	Izplde pa cehu, tūkst. rbj.	384,5	385,1	100,2
02	Sarazota šķiedra, t	710,0	713,0	100,4
	Pārspoletais diegs	647,2	631,8	97,6
	Izplde pa cehu, tūkst. rbj.	947,0	958,9	101,3
04	Audumi, preču, tūkst. m	2880,0	3036,0	105,4
	Grupa «E», tūkst. m	1568,0	1581,3	100,8
	Nodrošinājums ar pusfabrikātiem			111,9
	05. ceham			116,1
	06. ceham			108,7
	07. ceham			104,0
06	Izplde pa cehu, tūkst. rbj.	823,0	856,1	104,0
	Motobraucēju aizsargcepures, tūkst. gab.	11,4	11,5	100,9
	Izplde pa cehu, tūkst. rbj.	169,0	166,3	98,4
06	Izplde pa cehu, tūkst. rbj.	92,0	92,4	100,4
07	Dekoratīvie audumi, tūkst.	204,0	207,6	101,8
	Elektroizolācijas audumi, tūkst.	402,0	448,6	111,6
	Izplde pa cehu, tūkst. rbj.	147,0	150,0	102,0

Strādājošo sadzīves apstākļu uzlabošanai

BRĪNĀMIES? BRĪNĀMIES!

Es mīlu savu darbu, savu cehu (daļu), savu rūpnīcu. Šeit darba aizvadīti daudzi gadi. Atdots daudz spēka, enerģijas. Bija priekš un neveiksmes, panākumi un kļūmīti, veiksmes un nepatīkamas. Bet tāda taču ir dzīve. Un es nevaru iedomāties sevi bez rūpnīcas, bez sava kolektīva, bez sava darba. Nespeju palikt tam neuztūcīgs, Ir, protams, arī melnas dienas, bet tās aizrit un atkal viss nostājas sava vieta...

Tā vai apmieram tādā garā, reizēm prāto katrs cilvēks, kuram mūsu rūpnīca ilgajos gados kļuvusi par otrajām mājām. Ceru, ka tādu ir vairākus. Viņi vienmēr ir priekšgalā. Viņiem par spēkam ir ikdienas darbs. Viņi neželos, viņi nemēģina vieglākus ceļus, vienkarši labi strādā, organizē, aizrauj, rūpējas par citiem, palīdz, izklaidē, izraisa izbrīnu. Jā, tieši tā. Viņi pārsteidz ar augstiem rādītājiem darbā, citi, no darba brīvdienas laikā, pārsteidz ar izsmalcinātiem kulinārijas izstrādājumiem, konditora prasmi, skaistiem rokdarbiem un māksliniecisko gaumi, tieši — ar prasmi dalīties iespaidos par aizraušiem ceļojumiem, izlasītajām grāmatām, citi atkal prot krāsojot noformēt ziedu izstādes. Ar vārdu sakot, talanti mūsu cilvēkos ir, neizmējami, fanlāzija neierobežota. Viss tas mūsu dzīvē ienes prieku, padara to skaistāku. Lai arī ko nedarītu cilvēks, viņa darbības rezultātus bauda radi un tuvinieki, draugi un biedri, kolektīva kolektīva locekļi. Un, ja arī ne-

bauda, tad izjūti, saskaras ar tiem, aprīno. Taču diemžēl ne vienmēr brīnāmies par labo un labestīgo. Izjutām ne tikai skaisto, bet arī pavisam pretējo: no ceha pazūd elektroniskais pulkstenis, kas neapšaubāmi bija nepieciešams visiem kolektīva locekļiem, kaut kur pazūdusi vāze, kurā parasti tika skaidri izskatītas un pieņemtas acis zieds, kāds piesavinājies interesantu grāmatu, noņēmis aizkarnus kāpņu tēpā. Un, beidzot, kāds paspejis nozagt četrus podus ar istabas vītēnājiem, kas vēl pavisam nesen greznoja palodzes pārējo no ceha uz ēdnicu, un turpina pakāpeniski «apstrādāt» lielās keramikas vāzes šajā gaiteni. Jau «izaugušās kājas» papardēm, retāk kļūvis vītēnāgu saime, bet atlikušajiem aplauzti visskaistākie zariņi. Bet vienam, piedodiet, ne jēgam gaitenis izlicies par šauru, un viņš pastaigājies taisni pa vāzēm... Sienas te nesen izkrāsotas zajā krāsā, un tas labi saskaņojas ar dzīvo dabu. Pat savādi, ka līdz šim vēl nevienam nebija ienācis prātā pastaigāties pa sviagi krāsotām sienām un palodzēm. Pa sviagi krāsoto grīdu gan ir staigājis un atstāti «autogrāfi».

Krāsotāji Ģenādijs Sarovs un Anatolijs Staselovičs, rūpnīcas darzniece Brigita Medņece pacientus visus iepriecinā ar savu darbu: kādā skaistā dienā mēs vienkarši pāreju vairs nevarēja pazīt. Daudzi savu prieku izteica skaļi, jo tas patiešām bija pa-

tikami. Bet viens otrs savu «prieku» izrādīja kluslīnām jau agrāk, pastaigājoties pa sviagi krāsoto grīdu, necienot citu cilvēku darbu un neželot savus apavus; citi «priecājās» vēlāk, ar visam sakmēm izraujot ne jau pašu iedestītos augus, «priecājās», kājam midot zemi un vienlaikus arī ziedus vāzē...

Taču mūsu darzniece Brigita Medņece izmisumā nekrit:

— Es katru dienu aplaužu augus, sakarotju postījumus, ja bus vajadzīgs — iestādīšu jaunus, — smaidot saka viņa. — Nesaprotu vienur: kāpēc šis divinie laudis neatnāk pie mums pēc stādīem, siltumnīcā taču zaļumu netrūkst. Labvēlīgajos apstākļos puķes labi aug, paspēj tikai laistīt. Kāpēc tad jāņem sēklas, kāpēc jāpostā? Visus, kas velas iegūt skaistus istabas augus, aicinu pie mums uz siltumnīcu — darbdenās no pulksten trijiem līdz pieciem pēcpusdienā. Viss, kas aug mūsu siltumnīcā, ir arī jums, rūpnīcas laudis. Bet, ja jūs redzat, ka ziedpūs neaug, varģuļo, vist, sakalst, — nesiet to uz siltumnīcu, te tas atdzīvosies, bet jūs saņemsit sviagu. Neizmetiet sakalstus ziedus, kā arī tukšos puķu podus, tie mums ir vajadzīgi. Bieži tukšos podus nākas savākt teritorijā, gādās, ka tie nokļūst pat atkritumu kaudzēs. Visi mil ziedus, taču ne jau katrs prot cienīt darznieka darbu.

— Kas tagad aug siltumnīcā? — Noziedējušas rudens hrizante.

Uzmanīgi! Gripa!

Starp visām infekcijas slimībām mūsdienās pirmajā vietā izvirzījies neaizīdīgā gripa, kas pirmajā brīdī likas nevaigā, bet patiešām ir draudīgs ienaidnieks. Tā paņem miljoniem darba stundu, nodara lielu ļaunumu veselībai, var pat beigties ar slimnieka nāvi...

Gripa ir akūta infekcijas slimība. Tās izraisītājs ir viruss. Inficēšanās notiek gaisa pilieni ceļā. Viruss ir mazizturīgs ārējā vidē, ātri iet bojā augstas temperatūras ietekmē (vārot, iedarbojoties ar dezinficējošiem līdzekļiem). Tas ir izturīgs pret zemu temperatūru, labi saglabājas pat pie temperatūras —25 līdz —70 grādiem.

Vienīgais Infekcijas avots ir cilvēks ar klīniski izteiktu vai subklīnisku gripas formu. Infekcija izplatās gaisa pilieni ceļā, ar glotu pilieniem, kurus slimnieks izdala šķaudot, klepojot, runājot. Nav izslēgtā infekcijas iespēja ar dažādu priekšmetu starpmētib (kabatlakats, diviēlis, gramatas). Cilvēka uzņēma pret gripu ir ļoti augsta. Epidēmijas visbiežāk tiek novērotas janvārī—martā un aptver visas vecuma grupas, īpaši bērnus no 6 līdz 12 mēnešiem. Gripas epidēmijas nav ilgstošas, parasti dažas nedēļas.

Pateicība

Ļoti pateicos 7. ceha strādnieci Ausmai Cerai par viņas godīgumu!

A. Kalniņa

Līdzjūtības

Izsakām līdzjūtību Terēzai Rudzitei sakarā ar mātes nāvi.

17. ceha kolektīvs

Izsakām līdzjūtību Vladimīram Drozdam sakarā ar mātes nāvi.

17. ceha kolektīvs

Arsta padomi

Gripas ārstēšanā plaši lieto preparātu «Remantadīns». Tam ir pretvīrusa iedarbība. Tas dod ļabu ārstniecisku efektu, ja ārstēšanu uzsāk slimības pirmajās stundās. Pirmajā dienā jālieto sešas tabletes, otrajā — četras, trešajā — divas tabletes. Ārstēšanai ieteicams temperatūru pazemināt ar atklepošanas līdzekļus.

Gripas slimnieki nedrīkst ierasties ārstniecības iestādēs, viņi apkalpojami tikai mājās.

Nepieciešams telpas uzņemt ar hloru saturošiem dezinfekcijas līdzekļiem mitrā veidā. Ļoti svarīgi ir telpas sistemātiski vēdināt, ieteicams tās apstarot ar ultravioletiem stariem vai bakteriocīdām lampām.

Pastiprinātas saslimstības periodā ir ļoti svarīgi līdz minimumam ierobežot masu pasākumus — dažādus sarakojumus, teātru un kinopreklējumus, ekskursijas.

Grīvējum, kuram sava darba dēļ bieži jānāk sakarā ar slimniekiem, gripas epidēmiskā uzliesmojuma laikā darbā jāvalkā maskas, kas jāmaina 3 līdz 4 reizes dienā.

Kā profilaktiskis līdzeklis ieteicama «oksolina» ziede. Tā jālieto no rīta, ieziežot deguna gļotādu, kā arī pēc darba beigām. Organisma aizsargspēju paaugstināšanā svarīga nozīmi ir arī vitamīniem.

ZENTA DAMBERGA,

Valmieras centrālās poliklinikas ārste

Piektdien — pirmizrāde

Sogad Vaidavas apkārtnē ilgāku laiku strādāja Rīgas kinostudijas radošā grupa, kas uzņēma jaunu mākslas filmu «Bailes» (pēc V. Kajakas romāna motīviem). Tagad filma ir pabeigta un jau atrodas ceļā pie skatītājiem.

Piektdien, 5. decembrī pulksten 18 Valmieras kinoteātri «Gaisma» notiks jaunās mākslas filmas pirmizrāde un tikšanās ar radošo grupu. Par dzams, ka ar skatītājiem tiksies filmas režisors inscenētājs PSR6 Tautas skatuves mākslinieks Gunārs Gilinskis, Latvijas PSR Tautas skatuves mākslinieks Edgars Pavuls, operators inscenētājs, republikas Kinematogrāfistu savienības valdes priekšsēdētājs Miks Zvirbulis un citi.

Filmu «Bailes» demonstrēs 5. decembrī pl. 20.30, kā arī 6. un 7. decembrī.

HERMANIS HERCBERGS,

kinoteātra «Gaisma» skatītāju padomes priekšsēdētājs

mas. Pakāpeniski uzdzied alpu vijolītes. Ziedus izdalu pa cehiem un daļām. Galavoju zemi pavasara stādīem. Jau iedestīju samēnu seklas, lai tās uzdziedu līdz 8. Martam. Protams, tagad, kad iestājas ziema, darba ir nedaudz mazāk.

Ko iecerējat pavasarim?

— No mājām atnesu divus spaiņus ar dažādu šķirņu tulpu sīpoliem. Ir agrinās un vēlas. Jau iestādīju tās rūpnīcas teritorijas puķu dobēs.

Pamēģināsim vētrēz?

— Visiem taču zināms, ka sīpoli pie mums no dobieņ pazūd, pirms uzdzīst un uzdzied...

— Nekas! Domāju, ka visi nepazudīs. Ir skaisti, kad tulpes zied. Es mīlu puķes, mīlu tās izaudzēt. Pēc izglītības taču esmu darzko. Sīc darbs nes man prieku, kaut arī siltumnīcā strādāju amatu savienosanas kārtībā uz pussiodzi.

Bet kas apbēdina?

— Trūkst augšnes, melnzemes. Jau četrus mēnešus sola atvest. Aizritējis augusts, septembris, oktobris, nu jau arī novembris... Pavisam netālu no rūpnīcas rok būvdarbi. Melnzemes ir daudz, zeme ir laba, auglīga. Gaļas kombināta laudis, to labi zinu, zemi pāņem, bet mums nav transporta vai arī traucē kas cits. Izņaks vēl tā, ka vēlāk melnzemi nāksies vest no tālienes. Bēdīgi arī tas, ka mūsu siltumnīcā atrodas zemā vietā, bieži applūdnā. Un vēl, pavisam nesen, rudeni direktora vietnieks svāpārējos jautājumos Edgars Eлдuks organizēja braucienu uz Ezerciemu pēc dēstiem. Mani ne-

viens par to nebija informējis, neuzaicināja braukt līdz. Rezultātā atveda pie mums jau esošos veidus un šķirnes, nekā jauna nav. Uzskatu, ja jau darbs man uzticēts, tad arī jāuzticas līdz galam.

Kas tieši palīdz jums darbā?

— Daudz palīdz teritorijas labiekārtošanas meistars Ansis Jehnavs. Viņš ir atsaucīgs uz mūsu lūgumiem. Luk, tikai ar melnzemes atvešanu nekās neiznāca...

Satikos ar Ansi Jenavu, Pasaistīju par mūsu sarunu ar darznieci, Luk, ko viņš paskaidroja:

— Brigita Medņece par darznieci strādā pavisam nesen, bet šajā isajā laikā pierādījis, ka mil savu darbu. Senās, parādā iniciatīvu. Siltumsaimniecībā ierodas bieži arī ārpus darba laika, piemēram, pat sestdienās, ja darbs to prasa. Var just, ka viņa cenšas ar ziedu palīdzību padarīt mūsu ikdienu krāsnāku. Bijām apsolījuši atvest melnzemi siltumnīcā. Taču 12. ceha priekšnieks Boris Fajčvičs tā arī neatrada iespēju iedalīt transportu.

Uz redakcijas jautājumu Boris Fajčvičs atbildēja:

— Apsslu, ka vistuvākajā laikā atradīsim iespēju palīdzēt siltumnīcu saimniecībai, atvedīsim melnzemi.

Izrādās, ka nemaz nav tik grūti kaut ko izdarīt, ja tikai ir vēlēšanās.

Cik labi, ja mums brīnīties tiek patīkamas lietas!

VALENTINA MUČIŅA

Redaktore V. LEJSTRAUTA

Lai krakats iznāk reizi nedēļā — ceturtdienā, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 226600, Valmierā, J. Gagarina ielā 1. Tālrunis 21472 un 339. «Valmieriskā zīmka» («Валмиерскэ зймкэ») — «Валмиерскэ квалмдер» — издэние пэртикомэ, коммунэ конспондентэ, заводского коммтета в адмннстрэции Валмиерского завода стекловодокала, вклудэт омнэ раз в неделью по четвргом, на руском и лэтишском зймкэ. Адрес редакцнэ: 226600, г. Валмиера, ул. Гагарина, 1. Телефоны 21472 и 339. Отпечатано в Валмиерской типографнэ «Лжесма», 226600, г. Валмиера, ул. А. Улмана, 7. Общественное печатное дело. П. л. Тираж 800 экз. На лэтишском зймкэ.

Pasūt. Nr. 8191